

Ryszard Mazurowski, Tadeusz Łaskiewicz, Aleksander Różycki

Łyszkowice, gm. Pęczniew, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 9, 139-140

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stwierdzono ślady kilku późziemianek. W jednej ulokowany był warsztat obróbki bursztynu, w innej - obróbki kości i poroży. Natrafiono na 5 pochówków psów i na szereg jam o różnym przeznaczeniu.

Poza dużą ilością ceramiki, kości, narzędzi kościanych, żelaznych i kamiennych, inwentarzem warsztatów w postaci gotowych paciorków, półfabrykatów, wiórów i odpadów surowca, na uwagę zasługuje siekierka żelazna, zapinka brązowa, paciorki szklane, fragmenty instrumentu muzycznego - multanki /?/.

Materiały przechowywane są w magazynach Katedry Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

ŁYSZKOWICE, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Pracownia Archeologiczno-
Konservatorska P.P.PKZ
Oddział w Poznaniu

Badania archeologiczne prowadzili dr Ryszard Mazurowski i mgr Tadeusz Łaszkiewicz /autor sprawozdania/, badania geofizyczne - mgr inż. Aleksander Różycki. Finansowała Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Poznaniu. Drugi sezon badań. Osada kultury przeworskiej /okres późnolateński - późny okres wpływów rzymskich/, osada kultury łużyckiej /V okres epoki brązu - okres halsztacki/, elementy osadnictwa wczesnobrązowego.

Stanowisko zajmuje duży cypel II terasy dolnej Warty, powstały w wyniku rozcięcia krawędzi terasy dolinką denudacyjną.

Znacznie powiększono ubiegłoroczną odkrywkę /14 arów/ do ogólnej powierzchni 34 arów. Zajmuje ona w postaci rozczłonkowanego bloku wykoppw centralną partię stanowiska określoną na podstawie szczegółowej planigrafii powierzchniowego materiału źródłowego i wierceń geotechnicznych. W obrębie odkrywki założono wykopy wewnętrzne - zbadać północną część odkrywki o powierzchni 16 arów. Odkryto kilkadziesiąt obiektów, w tym: 12 budynków mieszkalnych oraz liczne piece, paleniska, jamy o różnej funkcji /m.in. jamę zbożową zawierającą kilkadziesiąt kilogramów przepalonego zboża/, dużą ilość dołków postępowych oraz szereg obiektów o funkcji nieustalonej. W inwentarzu ruchomym - obok wyposażenia standardowego, jak liczne noże żelazne, osetki kamienne,

ciężarki tkackie i przęśliki gliniane, także punca żelazna, igła brązowa itp. - stwierdzono kilkanaście fragmentów lub całych okazów żaren rotacyjnych, a liczne półfabrykaty i odpadki produkcyjne wskazują na miejscową produkcję tychże. Natomiast w materiale ceramicznym zwraca uwagę wysoka frekwencja fragmentów naczyń toczonych /także całych okazów/.

Na dotychczas zbadanym zwartym obszarze zasięgu osady czytelna jest stratygrafia horyzontalna. I tak osadnictwo kultury łużyckiej zajmowało partię północno-zachodnią i zachodnią, osadnictwo późnolatańskie zajmowało partię północną, natomiast osadnictwo okresu wpływów rzymskich /II-IV w./ poza pojedynczymi rozproszonymi obiektami na całym zbadanym obszarze zajmowało głównie partię południową i południowo-wschodnią. Brak natomiast pozostałości osadnictwa z początków faz okresu wczesnorzymskiego - podkreślić jednak należy, iż informacje powyższe dotyczą jedynie obszaru już zbadanego.

Przeprowadzono również uzupełniające badania magnetometryczne.

Opracowane materiały z badań złożone będą w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej P.P.PKZ w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

MIONÓW, gm.Głogówek
woj.opolskie

Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Opolu

Badania prowadził mgr Jerzy Romanow. Finansował WKZ w Opolu. Dziewiąty sezon badań. Osada z okresu wpływów rzymskich.

Wykop usytuowany został wzdłuż przebiegu krawędzi eksploatacyjnej Żwirowni, pasem o długości 110 m i szerokości około 10 m.

Na odkrytym terenie przebadano 2 domy słupowe, w rzucie prostokątne o wymiarach 4,40 x 4,40 m i 4,20 x 3 m. W obu domach wystąpiły paleniska.

Odsłonięto i przebadano również dwie jamy osadnicze.